

[Øilgaard.]

store afdrag, som de har sat sig for, og som det er berettiget, at de har sat sig for netop i disse år. Man kan ikke forlange, at de skal præstere en betydelig bunden opsparing til staten, samtidig med at de præstere denne indsats. — Jeg skal dermed anbefale dette lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Jeg burde vist egentlig allerførst have omtalt lovforslaget om bemyndigelse til optagelse af et forsvarslån, som jo skal erstatte afsnit B i det tidligere fremsatte lovforslag om udskrivning af en værnescat og et forsvarslån. Jeg anbefaler dette lovforslag. Det vil være naturligt, synes jeg, at henvise det til behandling i det udvalg, der allerede er nedsat angående lovforslaget om en værnescat.

Det næste forslag, vi har liggende på rigsdagens bord, er den såkaldte ungarleskat, indkomstskat for ikke-forsørgere. Man kan altid diskutere ikke-forsørgernes skattemæssige stilling i forhold til forsørgernes. Man kan vist med nogen ret sige, selvom det måske har rettet sig noget i de senere år, at disse ikke-forsørgere skattemæssigt har været forholdsvis bedre stillet end forsørgerne. Hvis det er rigtigt, har man alene her begrundelsen for i en særlig situation at kræve noget yderligere af ikke-forsørgerne. Jeg tror, at hele spørgsmålet om forsørgerbegrebet må tages op til behandling og måske til revision, men hvis situationen er sådan, og det må regeringen jo mene den er, at der må særlige ting til, kan man ikke benægte, at der er en vis ræson i at lægge en ekstra byrde på ikke-forsørgerne.

Der er jo det i dette lovforslag, som egentlig ville være en dejlig ting at have i alle skattelove, at man selv kan bestemme, om man vil betale skatten, eller man vil præstere en opsparing. Det er i og for sig et godt princip, netop som tiden er nu, hvor man ønsker at trække penge ud af omsætningen og lægge dem i ro en tid, indtil de kan betales ud igen. Hvis jeg skulle sige ganske kort, hvad jeg egentlig ønsker angående dette lovforslag, skal det være, at vi skal gøre loven så tillokkende som opsparingslov som muligt. Renten kan ikke komme i betragtning. Jeg tror heller ikke, man skal gå højere op end til at kræve det dobbelte beløb for opsparingen. Det vil få mange flere med under opsparingen. Jeg vil mene, at vi skal gennemføre dette lovforslag, og mit parti kan give sin tilslutning hertil.

Endelig er der lovforslaget om merindkomstskat til staten for personer for skatteåret 1951—52. I dette lovforslag har man nedlagt det princip, at man tager gennemsnittet

af de skattepligtige indkomster for årene 1948—49 og 1949—50 og sammenligner det med indkomsten for 1951—52 og udregner, hvor meget de forskellige skatteydere indtægt er steget, efter at man altså har foretaget de reduktioner, som nævnes i lovens forskellige paragraffer. De skatteydere, der har haft en ret betydelig indkomststigning, pålægger man denne særlige merindkomstskat. Man foretager visse reduktioner, fordi man har villet fritage de almindelige lønmæssige stigninger for denne skat. Grundtanken bag lovforslaget er den, at når der i de senere år er opstået visse større indkomststigninger, skal man se dem under den synsvinkel, at de er om ikke spekulationsgevinster, så inflationsgevinster.

Vi har jo haft love af den karakter før her i landet. Vi har haft merindkomstskattelove, vi har haft konjunktur- og prisgevinstskattelove. Det er vist en almindelig opfattelse hos ligningsmyndighederne, at sådanne love er meget vanskelige at administrere, så at borgerne får en ligelig behandling, og det vil sikkert også blive tilfældet med det foreliggende lovforslag. Man kan modtage dette lovforslag med mere eller mindre hjertelighed eller sympati, men selve tanken at udsætte inflationsgevinster for en særlig beskatning har ingen noget at indvende imod. Men det er jo ganske umuligt at sortere inflations- eller spekulationsgevinster og flidsgevinster, der er præsteret ved virkelig sparsommelighed og flid og dygtighed. Man må skære alle over en kam, og der vil sikkert ved administrationen af en sådan lov opstå visse stødende ting. Hvis man vil gennemføre loven, må man se i øjnene, at sådan vil det gå, og sådan vil det være.

Der er det ved dette lovforslag ligesom ved de øvrige, at virkningen kommer langsomt, fordi det varer så længe, inden pengene bliver opkrævet. Som sagt, jo hurtigere lovene kan komme til at virke, des mindre kraftige behøver man sikkert at gøre foranstaltningerne. Det er blevet diskuteret — også indenfor mit parti, kan jeg åbent sige —, om det ikke, alt taget i betragtning, var klogere i stedet for dette lovforslag at gå til en procentvis forhøjelse af statsindkomstskatten, lignet på det nuværende års indkomst, og opkræve den så hurtigt, det overhovedet kan lade sig gøre. Det er en tanke, som mange mennesker synes med, og det er sikkert en tanke, vi må tage op i udvalget. Fra mit partis side skal denne tanke blive diskuteret med sympati og i fuldt alvor.

De lovforslag, regeringen her har fremsat,